

NISABA HEEFT GEDULD

Vroeg uit de veren, na een proteïnerijk ontbijt
Krik-krak mondjes toe, klik-klak toverstaf monteren:
battery low, power off.

Niets anders dan niets.

Prima zo, lekker zo,
de trauma's netjes gestapeld in de tuinbox,
de vloek zal nu wel snel gaan dooien.

Verwacht wordt een optrekkend warmtefront,
geleidelijk meer opluchtingen
later op de dag kans op subfossiele scherven
tegen de avond nog maar eens nevel, zelfs mist
alsmaar weer nevel, zelfs mist
– wat mag!

Mogelijk trekt komende nacht bij matige noorderwind een bedwelming
over spiegelvijvers.

Licht als de worm in de meest gelaten psalm
wacht ze af.
Geen wellnessworst
of dorst.
Het is ontbotten.

NISABA OP HET SPOOR

Een treinstel stierenbulten waggelt de dag in.

Hihat. Hihat. Hihat.

Moet ze daar weer wat van vinden?

Een zwartkanten meisje knipt het licht aan onder helgroene vleugels

en oogbalt haar kant op, tandjes halfbloot.

Ja ridebekkenmeisje, jaja, zo was ik ongeveer, laat ons daar nu maar van uitgaan.

Terug terug. En weg.

Hare transparantie in het slagvaste glas kan het moeiteloos afleiden van de fase:
cimbale met flenzen.

Want voorzichtigheid.

Want standvastige klasse.

Want alle zekerheid.

En dan natuurlijk zo'n achterkant van een goedgekapte man.

En dan omkijken, o ja, omkijken, hij, monkelman, met alles juist en gewonnen.

Crashbekken, splashbekken, sizzler, pardon.

Nee, dat laatste neemt ze terug

terug.

De aanslag. Het aanhouden.

En maar draaien, die hoelahoep van pikken om haar middel, nek en arm.

Flenzen druipend van smeersel.

En de rest maar vouchers claimen.

En zij,

zij twee

maar sluipen.

hihat

hihat

hihat

Beetje cimbale rammen op een begrafenis, waarom niet?

No shit. Waarom niet?

Hij wel. En weg.

Buiten zwemt een stevig wit paardje, hoofd boven tarwe,

groener-dan-in-dromen-graan. En weg.

NISABA ONDERGAAT

Volgens de man ligt het aan de passieve protagonist.
Volgens hem, volgens velen, om niet te zeggen allemaal
ligt het daaraan: geen boog.

Volgens de man kon ze het later wel.
Volgens zijn dossier onder haar neus volgde ze vervolgens zijn instructies op
ademde ze vervolgens correct, zonder maar dankzij hem.

Volgens hem mag ze dat niet zo begrijpen.
Volgens hem wilde hij een verhaal met plotpoints en onrecht.
Vervolgens bestond zij

zonder held en zichtbaar dilemma maar wel veel te veel.
Iedereen zegt het,
ze zei het zelf zelfs, hier staat het.

(Intussen brood en spelen, wat gelach boven de hartslag,
argwanend begrip, haperend gekakel, beleefde hoop,
optimistische emoticons volgen.)

Afdruipen, koolstofdioxide door een kleine o.
In haar ooghoek rammen twee mannen een step in een hek.
Eén gooit een merkwaardig mes: Je bent net een cipier!

Overkomen.